

## บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง “การพัฒนาแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการเข้ามาเป็นแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์ในโครงการเครือข่ายแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์ เทิดพระเกียรติพระเจ้าวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าโสมสวลี พระวรราชาทินัดดามาตุ และปัจจัยที่ทำให้แกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์ยังคงทำงานอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งแนวทางการพัฒนาแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนที่เป็นแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์ จำนวน 322 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่า ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรโดยวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 10-18 ปี ศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการเรียนรู้เฉลี่ย 2.01-4.00 เข้าร่วมโครงการจิตอาสาโดยการชักชวนจากครู มีแรงจูงใจในการทำงานจิตอาสาในภาพรวมระดับมาก แรงจูงใจที่สำคัญที่สุด คือประโยชน์ที่ได้รับจากโครงการฯ ในด้านความยั่งยืนของการเป็นแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์โดยภาพรวมมีระดับมาก เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถในการขยายผลต่อโดยรวมกลุ่มกันเพื่อทำกิจกรรมจิตอาสา ปัจจัยส่วนบุคคลที่ทำให้การทำงานจิตอาสามีความยั่งยืนแตกต่างกัน คือ อายุ รางวัล ประโยชน์ต่อตนเอง ประโยชน์ต่อสังคม และประโยชน์ที่ได้จากโครงการ ซึ่งมีความสัมพันธ์กับความยั่งยืนทุกด้าน ส่วนระดับชั้นการศึกษามีผลต่อการทำงานจิตอาสาอย่างต่อเนื่องและการรวมกลุ่มแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างประเมินตนเองต่อการทำงานจิตอาสาป้องกันเอดส์ในระดับสูง และให้ข้อมูลว่าจะทำงานจิตอาสาต่อไปในอนาคต นอกจากนี้ยังมีความเห็นว่าโครงการเครือข่ายแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์ เป็นโครงการที่ดี เนื่องจากเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ทำงานจิตอาสา และได้รับการปลูกฝังให้ได้รับความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทักษะชีวิต โรคเอดส์ ซึ่งเป็นประโยชน์มากทั้งต่อตนเองและสังคม

จากผลการศึกษาข้างต้น ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาแกนนำจิตอาสาป้องกันเอดส์เพื่อนำไปสู่ความยั่งยืนโดยโครงการควรกำหนดนโยบายในการรณรงค์ให้นักเรียนในโรงเรียน สหศึกษาทุกเพศทุกวัย มีความสนใจเข้าร่วมเป็นแกนนำจิตอาสาสนับสนุนงบประมาณและครูแกนนำจิตอาสาในการขับเคลื่อนการทำงานด้านจิตอาสาในระดับปฏิบัติ โครงการควรสร้างแรงจูงใจที่เป็นรูปธรรมในรูปแบบที่หลากหลาย ขยายเวลาการดำเนินงานให้มากขึ้น สร้างสรรค์

กิจกรรมที่สามารถดึงดูดเด็กและเยาวชนทั้งในโรงเรียนและในชุมชน เพื่อเข้ามาร่วมกิจกรรมกับโครงการที่ต่อเนื่องและยั่งยืน